

ΤΟ ΒΗΜΑ

Γνώμες

Η Κεντροαριστερά του Κώστα Σημίτη

Βέλτιστος Γιώργος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 26/10/2013, 05:45 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 26/10/2013, 05:45

Απόρρησα - και το διατύπωσα σε σημείωση μικρής διάρκειας τις προάλλες στο ηλεκτρονικό «Βήμα» - με την αριστερή δήλωση της κεντροαριστερής Σώτης Τριανταφύλλου ότι «την κατέλωσε» ο Σημίτης. Μα δεν γνωρίζει πως οι υπόλοιποι 57 υπουργήσιμοι ήταν και είναι η Κεντροαριστερά του (γενική κτητική) Σημίτη; Εξαιρουμένου εμού, που προκειμένου να μη χαλάσω τη φιλία μου με τον πρώην πρωθυπουργό ψήφιζα έκτοτε αριστερότερα του. Του το είχα μάλιστα ανακοινώσει εμμέσως από «Τα Νέα» σε ένα ομότιτλο άρθρο που δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 1996. Του έγραφα ότι η Κεντροαριστερά είναι κομμάτι του χρόνου της ένδειας. Είναι όρος φτωχός. Απόρριμμα ή απόσπασμα (fragmentum) της μεγάλης αφήγησης που ακούει στο όνομα Αριστερά. Σ' αυτόν τον κεντροαριστερό χώρο μειώνεται η διάσταση του οπορτουνισμού της πολιτικής, μειώνεται όμως και η πολιτική όχι τόσο ως (κεντροαριστερά) διαχείριση αλλά ως δύναμη αριστερή. Υπ' αυτήν την έννοια, οι αμφιβολίες που διατηρώ για την Κεντροαριστερά αναφέρονται όχι τόσο στην παντογνωσία και την αυταρέσκεια των εμπειρογνομόνων της όσο στην αδυναμία τους να στοχαστούν το πολιτικό συγκρουσιακά. Και επειδή οι θεσμοί δεν είναι «εποικοδόμημα» αλλά επινοημένα «θεμέλια» της κοινωνικής δράσης που θέτουν διαρκώς το ζήτημα της απο-θεμελίωσής τους, η συντηρητική λογική των κεντροαριστερών δεν αρκεί.

Η Κεντροαριστερά, κατά τη γνώμη μου, θα όφειλε να είναι ρήξη και ο ηγέτης της να είναι κάποιος που ετοιμάζεται να απομακρυνθεί από το παρελθόν μιας πραγματιστικής συναινετικής πολιτικής.

Ο Κώστας Σημίτης, χαιρετίζοντας την πρωτοβουλία των 58, συγκατένευε προφανώς προς το μέτρον και το μέσον μεταξύ Αριστεράς και Κέντρου (Δεξιάς;). Διότι ο Σημίτης είναι ένας μετριόφρων πολιτικός. Η Κεντροαριστερά του και όχι η πάλαι ποτέ «δομική» του «αντιπολίτευση» (άραγε μέσα ή έξω από το ΠαΣοΚ;) επαναφέρει την ηλιότητα με αξιώσεις επιστημονικότητας ώστε να καθίσταται θεωρία και συγχρόνως πράξη. Είναι εύλογο η Κεντροαριστερά του να αντλεί τις αρχές της από τη δικαιοφροσύνη ως θεωρία του Κοινωνικού Συμβολαίου, όπως θα ήθελαν ο Rawls και ο φίλος του Habermas.

Ο Σημίτης διαθέτει ακόμη το μπλοκάκι που σημειώνει. Εκεί, στη γραφή, τον συναντούν και οι δικές μου σημειώσεις στην εφημερίδα που τις λαμβάνει υπόψη του. Τον συναντώ όμως και εγώ στα κείμενά του σαν κάποιον που αποφασίζει και δεν αποφασίζει, πιστεύοντας πως οι αποφασιστικοί άνθρωποι αποφασίζουν κυρίως σε σχέση με την αδυναμία απόφασης, ίσως επειδή γνωρίζουν πως η καθαρή απόφαση είναι μια τρέλα.

Στο τελευταίο του βιβλίο Αντιστάσεις της ψυχανάλυσης ο Ντερντά σημειώνει ότι ο καταναγκασμός της επανάληψης είναι η υπερβολική αντίσταση της μη αντίστασης. Υπ' αυτή την έννοια η αντίστασή μου στην τρέχουσα πολιτική ίσως να μην έχει νόημα, όπως και η αντίσταση στην πολιτική σε όσους δεν μπορούν παρά να πολιτεύονται. Οπότε και γιατί να μην επιστρέψουν στο προσκήνιο;

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

© Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.

Το σύνολο του περιεχομένου και των υπηρεσιών του site διατίθεται στους επισκέπτες αυστηρά για προσωπική χρήση. Απαγορεύεται η χρήση ή επανεκπομπή του, σε οποιοδήποτε μέσο, μετά ή άνευ επεξεργασίας, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.